

РЕШЕНИЕ

№ 6526

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6419** по описа за **2023** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Ф. Г. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв.Е. П. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, срещу Решение № 2495 от 29.05.2023 г., постановено по нахд № 7236/2022г. на Софийски Районен Съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 136-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-000086 от 27.01.2022 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция” (ОПП) към СДВР, с което на касатора на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП са наложени две административни наказания “глоба” в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е постановено в нарушение на закона и допуснати при издаване на НП съществени процесуални нарушения и необоснованост. Касаторът счита, че с обжалваното пред СРС наказателно постановление му е наложено прекомерно тежко наказание за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП, а в съдебното производство не е установено по безспорен начин извършеното нарушение, вкл. наличието на вина и противоправно поведение. Поддържа некомпетентност на административнонаказващия орган (АНО), издал НП, както и, че не са събрани достатъчно доказателства съгласно чл.53 от ЗАНН относно неговата вина и отказа му да бъде извършена проверка с тест за установяване

употребата на наркотични вещества. Твърди, че в НП не е посочено коя от законовите хипотези на чл.174, ал.3 от ЗДвП не е изпълнил водачът. Сочи липса на категоричност относно датата на нарушението, посочена в НП като 03.01.2022 г., а в талона за медицинско изследване – като 03.01.2021 г. Визира нарушение на срока за връчване на НП, осъществено след законовия 6-месечен срок, както и съставянето на АУАН при липса на независим от актосъставителя свидетел, както и липса на индивидуализиращи свидетелите данни. Липсвали доказателства за връчване на талона за медицинско изследване, както и доказателства за отказ. Твърди, че поведението му не е противоправно и наказуемо, нито изложените в АУАН и НП фактически твърдения отговарят на действителната фактическа обстановка. Липсвали мотиви за избраното наказание по вид и размер и обсъждане на смекчаващи и/или отегчаващи отговорността обстоятелства.

Претендира се отмяна на решението на СРС, както и потвърденото с него НП. Алтернативно се иска връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

Ответникът по касационната жалба началник сектор в отдел „Пътна полиция” към СДВР не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От фактическа страна районният съд е приел, че на 03.01.2022 г., около 16:40 часа, Ф. Г. М. управлявал лек автомобил марка „Тойота Лексус“ с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. „8-ми декември“ към [улица], и срещу паркинга на Н. отказал да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналози, с техническо средство Д. Т. 5000 с номер ARKD-0049. На М. бил издаден талон за медицинско изследване № 107273 за ВМА и 7 броя стикери, но той не предоставил кръвна проба за изследване. Като година за издаване на талона била посочена 2021 г., която СРС възприел като техническа грешка. За констатираното нарушение С. Д. С. – мл.автоконтрольор към СДВР, съставил установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил извод, че АУАН и издаденото въз основа на него НП, са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност и без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. На следващо място, съдът е приел за доказано по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят умишлено е извършил визираното в АУАН и НП административно нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП. Въз основа на свидетелските показания на С. Д. С. и Н. Ц. Н. - служители на СДВР намерил за безспорно доказано, от обективна и субективна страна, нарушението на чл.174, ал.3, предл.2 от ЗДвП, при ясно, точно и съответстващо негово описание в АУАН и НП.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно

приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Съгласно чл.174, ал.3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Процесните наказания са наложени в хипотезата на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, т.е. за отказ да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. Този отказ еднозначно и безпротиворечиво е описан в съставения АУАН серия ГА № 555977 от 03.01.2022 г. и посочените в него като доказателства: талон за медицинско изследване № 107273 и 1 брой докладна записка. Възраженията на касатора за липса на доказателства относно неговата вина и отказа му да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества са неоснователни и не съответстват на събраната от СРС доказателствена съвкупност.

Обосновано решаващият съд е кредитирал свидетелските показания, които еднозначно, безпротиворечиво и в конкретика установяват извършеното нарушение от обективна и субективна страна. Актосъставителят С. Д. С. установява, че на процесната дата били извикани от колеги за съдействие по повод на отказ да бъде извършена проверка с Д. тест 5000. АУАН бил съставен по данни на свидетели очевидци. Лично пред актосъставителя и друг негов колега шофьорът отказал да бъде тестван за наркотични вещества.

Посоченият като свидетел-очевидец в АУАН Н. Ц. Н. помни конкретния случай, при който спрели за проверка шофьор, който бил видимо неадекватен. Извикали колеги от ОПП-СДВР да му направят проба за наркотици, но той отказал. Свидетелят установява, че пряз цялото време на проверка е бил в близост до проверяваното лице, което му позволило лично да възприеме неговия отказ да бъде тестван. Лицата в автомобила били няколко, а водачът бил видимо неадекватен, говорел несвързано, действията му били необичайни.

Според свидетеля – очевидец по АУАН Е. В. Г., същият е спрял и участвал в проверката на М. на 03.01.2022 г., при която у него било открито наркотично вещество. Цялата кола миришела на трева и затова докладвали на ОДЧ – 07 РУ, от където изпратили група. Поискали шофьорската книжка на шофьора, но той не я представил, казал, че му е отнета и отказал да даде тест за наркотици. След проверка в системата на ОДЧ шофьорската книжка действително се оказала отнета, поради което извикали и екип от КАТ.

В приложения талон за медицинско изследване № 107273 е документиран отказ на Ф. Г. М., ЕГН [ЕГН], му бъде извършена предварителна проба с DrugTest 5000 с номер

ARLN -0049, както и проверка с техническо средство или тест. Според текста на талона, съдържащ подпис на М., проверката започнала на 03.01.2022 г., в 16:10 часа и приключила на същата дата в 16:55 часа. Водачът бил уведомен да се яви във ВМА до 40 минути от връчването на талона, след което е възпроизведен текстът на чл.174, ал.3 ЗДвП. Като час на началото на проверката в талона е отбелязан 00:00 часа, а като край на проверката – 00:30 часа.

Логичен е изводът на СРС, че изписването като дата на издаване на талона за медицинско изследване 03.01.2021 г. е техническа грешка, която не се е отразила при конкретизиране на датата на извършване на нарушението, еднозначно посочена в АУАН и в НП като 03.01.2022 г., както и на правото на защита на уличеното лице.

Свидетелските показания и приложенияте към АУАН доказателства правилно и обосновано са навели районния съд на извод за доказаност от обективна и субективна страна на вмененото нарушение, както и, че при извършване на проверката и съставяне на АУАН не са допуснати твърденията от жалбоподателя съществени процесуални нарушения, довели до накърняване на правото му на защита. Доводите на касатора за съставяне на АУАН в присъствие на „независим“ свидетели не намират опора в закона. Отделните алинеи на чл.40 от ЗАНН уреждат систематично няколко вида свидетели, а именно: присъствали на установяване на нарушението (ал.1), при липса на такива - двама други свидетели (ал.2) и дори в отсъствие на свидетели (ал.4). В процесния случай, АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели – очевидци на нарушението, с което е изпълнено изискването на чл.40, ал.1 от ЗАНН. Тези свидетели са индивидуализирани в достатъчна степен в АУАН, което е позволило на решаващия съд да ги разпита като свидетели, поради което възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Компетентността на актосъставителя – младши автоконтрольор в ОПП-СДВР следва от т.1.3.1 на Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която полицейските органи от ОПП при СДВР са оправомощени да осъществяват дейностите по чл.165 от ЗДвП, а компетентността на АНО следва от т.3.11 на същата заповед.

Не намират опора в закона твърденията на касатора, че НП следва да му бъде връчено в 6-месечен срок (не е посочено от кога тече този срок). Връчването на НП има отношение единствено към упражняване на правото на обжалване в преклузивния срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на утежняващия акт. Съгласно чл.34, ал.3 от ЗАНН образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Така уреденият 6-месечен срок е ирелевантен за връчване на НП и в случая е спазен – АУАН е издаден на 03.01.2022 г., а НП – на 27.01.2022 г.

Не се подкрепят от доказателствената съвкупност по делото и твърденията в касационната жалба за липса на посочване в НП коя от законовите хипотези на чл.174, ал.3 от ЗДвП не е изпълнил водачът, както и, че наложената санкция за нарушение на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП не кореспондира със словесното му описание. Видно от текста на НП в него изрично е отбелязана хипотезата на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, която категорично съответства на словесното описание на нарушението - отказ да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Отказът да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични

вещества или техни аналози е съставомерен по чл.174, ал.3, предл.2 от ЗДвП. Законната разпоредба е императивна и не урежда изключения или възможни хипотези на законосъобразен отказ. Казано с други думи – отказът винаги осъществява състав на нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Санкцията за това противоправно поведение е в законоустановен размер съгласно същата норма - лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. Касае се за законодателна преценка относно необходимостта от охрана на накърнените обществени отношения, поради което са неоснователни касационните оплаквания, че наложените наказания за прекомерно тежки. Наложени в законоустановения размер, същите не се нуждаят от излагане на изрични мотиви относно избраното по вид и размер наказание или от обсъждане на смекчаващи и/или отегчаващи отговорността обстоятелства.

Единствената възможност за нарушителя да докаже, че не е извършил нарушение на забраната по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП е като бъде подложен на тест, резултатите от които се проверяват чрез допълнителни медицински и химически изследвания, за което в случая е издаден талон за медицинско изследване № 107273. След като нарушителят не е направил предписаните му медицински изследвания, той доброволно се е лишил от възможността да докаже евентуален грешен резултат на проверката с техническо средство DrugTest 5000. Въззивният съд правилно е възприел отказът за съставомерен по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП и доказан. Лицето само се е поставило в невъзможност да бъде подложено на такава проверка, а отказът му е съставомерен по чл.174, ал.3 ЗДвП, поради което правилно и обосновано е санкционирано с посочените в същата разпоредба наказания в абсолютен размер.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2495 от 29.05.2023 г., постановено по нахд № 7236/2022 г. на Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 136-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.